

செந்தமிழ்.

[தோகுதி-சாஹ.]

விய-ஸ்ரூ வைகாசி-மீ

[புகுதி-எ.

Vol. 43.

May—June 1946.

No. 7.

வேந்தர்பெருமான் வேள்ளணிநாட்சிறப்பு

நிகழும் வியஸ்ரூ வைகாசிமீ 31உ (ஜூன்மீ 13உ) நம் அரசர் பெருமானான மஹாமாட்சிமைதங்கிய ஆருவதுஜார்ஜூசக்கரவர்த்தியவர்கள் பிறந்தநாள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெற்றது. உலகப் பெரும்போர் ஓய்ந்த நாட்டுக்குழப்பங்கள் ஒருவாறு அடங்கிய நிலையில் இவ்வாண்டு நிகழ்ந்த அரசர் பிறந்தநாள் சென்ற சில ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த அரசர் பிறந்தநாள் களைக்காட்டிலும் தனிப் பெருமைவாய்ந்ததாகும்.

பிறந்தநாள் கொண்டாடுவோர் அன்று உடையும் பூணும் தாரும் மாடையும் பிறவும் மங்கலவண்ணமான தூய வெண்மைநிற முடையனவாக அணிவது மாபாதலின் அந்நாளினைத் தமிழ்நாட்கள் வேள்ளணிநாள் என்ற கூறும்.

இவ்வெள்ளணிநாளில் அரசர்கள் உலகம் புகழுமாறுபுரியும் சிரியசெயல்கள் பல. அவை சிதைவிடுதலும், போர்தளிர்ந்தலும், கொலைபொழிதலும், இறை (வரி) தளிர்ந்தலும், வறியோர்க்கு வரையாதளித்தலும், அறச்சாலைகளும் ஆலயங்களும் எடுப்பித்தலும், தக்காரர்க்குக் காணஞ்செய்தலும் வேண்டியனகொடுத்தலும்,

பலகலைத்துறையிலும் சிறந்த தேர்ச்சியுடைய உயர்ந்த புலவர்க்குப் பட்டமும் பதவியும் பயின்மணிப்பூணும் நாடும் ஊரும் நயத்தகு மனையும் களிறும் தேரும் பரியும் பரிசும் நல்கி நயந்து போற்றுக லும், பிறவும் ஆம். இவையெல்லாம்,

“சிறந்த நாளணி செற்றம் நீக்கிப்
பிறந்த நாவயிற் பெருமங்கலமும்”

என்னும் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்துப் புறத்திணையிலின் றகூ-ஆம் சூத்திரத்தாலும் அதன் உரையாலும் விளங்குவனவாம்.

“மலைச்சிறைதீர் வாட்கண்டன் வேள்ளணிநாள் வாழ்த்திக்
கொலைச்சிறைதீர் வேந்துக் தழாம்”

(தொல். பொருள் புறத். றகூ-ஆம் சூத்திரவுரை மேற்கோள்.)

என்பது மேலே குறித்தவற்றுள், சிறைவிடுதல்கூறிற்று.

“கண்ணர் கதவம் திறமின் களிற்றெடுதேர்
பண்ணர் நடைப்புரவி பண்லிடுமின்—நண்ணுதீர்!
தேர்வேந்தன் தெள்ளன் திருவுந்திராடநாடீ
போர்வேந்தன் பூசல் இலன்” (முத்தொள்ளாயிரம்)

என்பது போர்தனிர் தல் கூறிற்று.

“இறைதவிர்ந் திடுகபார் யாண்டொ ரேழ் நீதி
நிறைநரு சாலைதாழ் நீக்கி யாவையும்
முறைகெட வறியவர் முகந்து கோள்கெள
அறைபுறை யென்றனன் அரசர் கோமகன்”

(இராமா. திருவவதாரப். கக௩)

என்பது இறைதனிர் தலும் வறியோர்க்கு வரையாதளித்தலும் கூறிற்று.

“ஆலயம் புதுக்குக; அந்த னுளரீதம்
சாலையும் சதுக்கமும் சமைக்க; சந்தியும்
சாலையும் மாலையும் கடவுளர்க்கணி
மாலையும் தீபமும் வழங்கு கென்றனன்”

(இராமா. திருவவதாரப். கக௫)

என்பது ஆலயமுதலியன எடுப்பித்தல் கூறிற்று.

“அந்தணர் ஆவோடு பென்பெற்றீர் நாவலர்

மத்தரம்போன் மாண்ட களிநூர்ந்தார்—எத்தை

இலங்கிலைவேற் கிள்ளி யீடுவதிநான்”

(முத்தொள்ளாயிரம்)

என்பது புலவரைப்போற்று தல்கூறிற்று.

மேலே குறித்தவற்றுள், கலைத்துறைதேர்ந்த பேரறிஞரைப் போற்றும் முறையில், இவ்வாண்டு நிகழ்ந்த நம் அரசர்பெருமான் பிறந்தநாளிற் பட்டம் வழங்கிப் பாராட்டப்பெற்றோர் பலர். அவருள், சமீபகாலம்வரை பரோடா ஸம்ஸ்தானத்துத் திவானாக விளங்கியவரும், உலகியலறிவும் அரசியலறிவும் மதிநுட்பமும் மக்கள் மகிழ வளநாடாளும் ஆற்றலும் ஒருங்குவாய்ந்த விளங்குபவருமான ஸ்ரீமான் ஸர் V. T. கிருஷ்ணமாசாரியரவர்களுக்கு K.C.S.I. என்ற பட்டமும், உலகமெங்குமுள்ள பெளதிகசாத்திரப்பேரறிஞருள் முன்னெண்ணத்தக்க சிலருள் ஒருவரான அலகபாத் சர்வகலா சாலைப்பேராசிரியர் ஸ்ரீமான் டாக்டர் K. S. கிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு ஸர்ப்பட்டமும், ஆரியமொழியிற் சிரியபுலமையெய்தி அம் மொழிவல்ல வடநாட்டாரும் நன்குமதிக்கும்படி பல காரியங்களை இயற்றியவரும் மதுரையிலுள்ள இராமேசுவரதேவஸ்தானபாடசாலை வியாகரணப்பேராசிரியருமான ஸ்ரீமான் K. S. கிருஷ்ணமூர்த்திசாஸ்திரிகளுக்கு மஹாமஹோபாத்யாயப் பட்டமும் திருநெல்வேலியிலுள்ள மதுரை திரையயந்தாயுமானவர்கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழாசிரியர் வித்வான் திரு. கு. அருணாசலக்கவுண்டரவர்களுக்கும் கோயில்பட்டி போர்டு ஹைஸ்கூல் தமிழாசிரியர் ஈ. எ. குருஸ்வாமி தீக்ஷிதரவர்களுக்கும் ராவ்ஸாஹிப் பட்டமும் வழங்கிக் கௌரவித்திருப்பதுதெரிந்த மகிழ்கிறோம். இவர்கள் மேலும் பல சிறந்த பட்டங்களும் பதவிகளும் பெற்று கீடுவாழவும், நம் மன்னர்பெருமான் உலகெலாம் உவப்பநலமெலாம் உதவி, இன்னோரன்ன வெள்ளணித்திருநாள் நூறுக்கண்டு வீறுற்றுவாழவும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிக.

T. K. இராமாநுஜையங்கார்,

உதவிப்பத்திராசிரியர்.

கம்பர்தோத்திரம்

ஸ்ரீ. ராவ்ஸாஹிப். V. P. சுப்பிரமணியமூதலியாவர்கள், G.B.V.O.,

[கம்பருடைய சாதியைக் குறிப்பிக்கும் அகச்சான்று (-நூலின் உள்ளே உவ்ள சாட்சி) அமைக்கப்பெற்றது.]

ஏற்றெங் குலக்கொழுந் தென்று நம் மாழ்வா
ரினைச் சடகோபரந் தாதியிலே

போற்றும்வே ளாளப் புலவர் பெருமாள்செம்
பொன்னடி என்முடிப் பூடணமே.

ஏற்று - துதித்தற்குரிய. "எம் குலக் கொழுந்து" என்று - (கம்பர் தம்மையுள்ளிட்ட) வேளாளருடைய குலசிரேட்டர் என்ற கூறி. போற்றும் - துதிக்கின்ற. முடிப்பூடணம் - தலை (யில் அணியும்) சூபரணம்.

சென்னைக் கம்பர்கழகத்தார் அதிசமீபகாலத்தில் வெளியிட்ட "கம்பன் கவி அமுதம்" என்ற புத்தகத்தில் 4-ஆம் பக்கத்தில் "கம்பரைப்பற்றி வழங்கும் வரலாறுகளுள் பெரும்பாலானவை பொய்வரலாறுகளே. அவை முரண்பட்டவைகளாகவும் பொருத்த மற்றவைகளாகவும் உள்ளன..... அவர் உவச்ச மரபினைச் சேர்ந்தவ ரென்று.....வழங்குவர்" என்பதும், 77-ஆம் பக்கத்தில் "கம்பர் சோழநாட்டினர்; மரபு தெளிவாகவில்லை" என்பதும் காணப்படுகின்றன. இந்த வாசகங்களால் கம்பர் உவச்ச (ஓச்ச) மரபினர் (-பூசாரித்தொழில் அல்லது கோயில் மேளம்கொட்டும் தொழிலுடைய சாதியார்) என்பது நம்பத்தக்கதன்றென்பதும், அவருடைய உண்மைச் சாதி தெரியவில்லை யென்பதும் தெளிவாம்.

மாறன், சடகோபன், வகுளாபரணன், பராங்குசன், குருகூரன் என்னும் திருநாமங்களுடைய நம்மாழ்வார் வேளாளமரபினரென்பது பிரசித்தம். கம்பர் வேளாளரென்பதற்கு, அவர் நம்மாழ்வார்தோத்திரமாக இயற்றிய சடகோபரந்காதியில் "எங்குலக் கொழுந்தே" என்ற முடியும் பாட்டை ஆதாரமாகக்கொண்டு, மேலே குறித்த கம்பர்தோத்திரப்பாட்டு இயற்றப்பெற்றது.

கவி தாவாசகம்—தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை*

ஸ்ரீ பெ. நா. அப்புஸ்வாமிஐயரவர்கள் B.A., B.L.

தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை திருவாங்கூர் ஸமஸ்தானத்தில் ஒரு பகுதியான நாஞ்சில்நாட்டிலே சசிந்திரம் என்னும் ஊருக்குப் பக்கத்திலுள்ள தேரூர் என்னும் கிராமத்தில் எழுபது வருஷங்களுக்குமுன்பிறந்தார். அவருடைய தந்தை சிவதாணுப்பிள்ளை; தாயார் ஆதி லக்ஷ்மியம்மாள். அவர் தந்தை அந்த நாட்டிலே முதன்முதல் ஆங்கிலம் கற்கத்துணிந்தவர்களுள் ஒருவர். அவர் ஆங்கிலப்பயிற்சி பெற்றுப் பின்னர் அரசாங்கத்தில் உப்பள அதிகாரியாக உத்தியோகமும் வகித்தார். தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையின் தாய்மாமன் ஒரு பெளராணிகர்; கம்பராமாயணத்திற் பயிற்சியுள்ளவர். பிள்ளையவர்களின் தாய்வழிப்பாட்டன் மூத்தபிள்ளை என்பவர். அவர் தமிழ்வித்துவான்; கவிபாட வல்லவர். பிள்ளையின் தாய்வழிப் பாட்டியின் குடும்பத்தார் ஒருகாலத்தில் நாகபட்டினத்திற் பிரபல கப்பல் வியாபாரிகளாக இருந்து பின்னர் நஷ்டம் ஏற்படவே நாஞ்சில்நாட்டிற்குக் குடிவந்தார்கள்.

தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை திருவாங்கூர் ஸர்க்கார்ப்பாடசாலைகளில் மலையாளமும் தமிழும் ஆங்கிலமும் கற்றார்; தமிழிலக்கண இலக்கியங்களைத் தக்க ஆசிரியரிடம் முறையாகப் பாடக்கேட்டார். அவருக்கு வடமொழியிலும் பயிற்சியுண்டு.

அவர் பலவருஷகாலம் விஞ்ஞான ஆசிரியராகவும், தமிழாசிரியராகவும், பெண்கள்கல்லூரி ஆசிரியராகவும், திருவாங்கூர் அரசாங்கத்திலே வேலைபார்த்தார்; உத்தியோகத்தைவிட்டு ரீங்கியபின்னர், நாகர்கோயிலை அடுத்ததுள்ள புத்தேரி என்னும் கிராமத்தில் வாழ்ந்து

* இது, சென்னை அகிலஇந்திய ரேடியோநிலையத்திருந்து 25—10—45 அன்று ஒலிபரப்பப்பட்டது. அங்கிலையத்தாராறுமதிபெற்று வெளியிடப்பட்டது.

வருகிறார்; சரித்திரஆராய்ச்சியிலும் சாஸனஆராய்ச்சியிலும் கொண்டுபுரிந்துவருகிறார். ஆதலால் அவர் ஒரு வாழும் கவி. அவருடைய கவிதையும் வருங்காலத்திலும் வாழக்கூடிய கவிதை.

[தேசிகளினாயகம்பிள்ளை ஓர் உண்மைக்கவி. அவர் விசாலமான மனம்படைத்தவர்; உணர்ச்சிமிக்கவர்; அன்புமிருந்தவர்; பலமொழிகற்றவர்; பக்திநிரம்பியவர்; கவித்திறமை வாய்ந்தவர். எளிமையான சிறுவர்பாடல்களையும், ஆத்திரம் ததும்பும் சமூகச்சீர்திருத்தப்பாடல்களையும், நவநவமான கருத்துக்கள்கொண்ட புதியவிஷயங்களைப்பற்றிய பாடல்களையும் அவர் இயற்றியிருக்கிறார். ஆங்கிலமொழியிலுள்ள சிறந்த பாடல்களைப் படித்து அனுபவித்த பிள்ளையவர்கள் அவற்றின் சுவையை நமது நாட்டிலே ஆங்கிலம் படிக்காதவர்களும் உணரவேண்டுமென்ற கருத்துக்கொண்டு, பல ஆங்கிலப்பாடல்களை மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள். ஊன்றிப்பார்த்தால் எல்லாக் கவிதையும் ஒரு மொழிபெயர்ப்புத்தானே! மனத்தில் தோன்றும் இனிய உணர்ச்சிகளைச் சொல்லிலே மொழிபெயர்ப்பதுதானே கவிதையெனப்படுவது? இக்கக் கருத்தையே, அவர்,

‘உள்ளத்துள்ளது கவிதை—இன்பம்

உருவெடுப்பது கவிதை

தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில்—உண்மை

தெரிந்துரைப்பது கவிதை’

என்னும் பாடலில் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

ஒரு பாஷையிலுள்ள கவிதையை மற்றொருபாஷையில் மொழிபெயர்ப்பது எளிதன்று. ‘கவிதையை மொழிபெயர்க்கமுயன்றால் அதனால் விளையும் பயன் மொழிபெயர்ப்பாகவும் இராது; கவிதையாகவும் இராது’ என்று ஆங்கில அறிஞர்கள் கூறுவதுண்டு. மிக்க திறமைவாய்ந்தவர்களே இந்தத்துறையில் வெற்றிபெறக்கூடும். ரவீந்திரநாத் தாகூர், எட்வின் ஆர்னால்ட், ப்லேக், பிட்ஸ், கெரால்ட், எமெர்ஸன் முதலியோரின் ஆங்கிலப்பாடல்களிற்கு சிலவற்றைத் தேசிகளினாயகம்பிள்ளை மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். அம் மொழிபெயர்ப்புக்கள் தமிழ்மொழியின் பண்புக்கு ஏற்றவாறு

அமைந்தவை. இவை மொழிபெயர்ப்புக்கள் என்னும் எண்ணத்தையே நமக்கு உண்டாக்காதவை; அவரால் புத்துயிர் அளிக்கப்பட்டபு புதிய சிருஷ்டிகளாகத் தோன்றுபவை. ப்லேக், தாகூர் போன்ற சிறந்த கவிளின் அரிய பாடல்களிலுள்ள கருத்துக்களையும் சுவைகளையும் இவருடைய மொழிபெயர்ப்பு அதிகம் வேறுபடுத்தாமல் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. மூலத்திலுள்ள கற்பனை முதலியவை மொழிபெயர்ப்பில் நமதுநாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களுக்கும் மாபுகளுக்கும் ஏற்றவாறு அங்கங்கே ஒருசிறிதும்ட்டுமே மாறுபடுகின்றன. உதாரணமாக, ரவீந்திரநாத தாகூரின் கீதாஞ்சலியிற் காணும், "Thou hast made me endless" என்று தொடங்கும் பாடலை அவர் மொழிபெயர்த்திருப்பதைப் பாருங்கள்!

‘என்றும் என அழிலிலாப் பொருளா யியற்றினை

ஈதுனது திருவுள்ளமே

ஈடற்ற கலம்இது கவிழ்த்திக் கவிழ்த்தி உயிர்

ஏனே திருத்திவைப்பாய்?

குன்றினெடு குழியெலாம் இச்சிறிய வேயின்வரு

குழல்கொண்டு சென்ற, நீயுன்

குமுதவாய் வைத்து நவநவமான இசைகள்செவி

குளிரவே ஊதி கிற்பாய்!

பொன்றுத லிலாதநிலை தரவல்ல உன்காப்

புனிதமுடல் தீண்டலாலே

பூரித்த உள்ளம்மகிழ் எல்லையற மாய்த்ததும்,

போற்ற மொழியற்று சின்றேன்

என்றுதவு கொடைகோடி இக்குழவி கைகளில்

நானும் நீ அள்ளியடினும்,

நான் குறைகள்சொல்வி, அருள்வேண்டா திருத்திடேன்

ஞானவொளி வீச மதியே'

ப்லேக் என்னும் கவி பாடிய "Tiger, tiger, gleaming bright"

என்று தொடங்கும் ஆங்கிலப் பாடலின் அற்புத அமைப்பும் போக்கும் எந்த மொழிபெயர்ப்பினும் அடங்காது என்பதை உணர்ந்து, அதிலுள்ள சிறந்த கருத்துக்களை எடுத்துத் தமிழ்ச்சிறுவியொருத்தி

புலிக்கூட்டிலுள்ள புலியைக்கண்டு மற்றொரு சிறுமிக்குச் சொல்லு வதுபோல நடையையும் கற்பனைகளையும் சிறிது சிறிது மாற்றி யமைத்துப் பாடியிருக்கிறார். மூலத்திலுள்ள சொற்களின் அழுத்த மும் வேகமும் சொற்செட்டும் நடையழகும் ஓரளவு குறைந்து விட்டாலும் குற்றமில்லை. எளிமையான நடையில் இருந்தால் விளங்கும் என்று கருதி மிகவும் எளிமையாகப் பாடப்பட்டிருப்பது அந்தப் பாடல். புலிக்கூடு என்பது அதன் பெயர். இப்பாடல்களைப் பாருங்கள்.

‘பந்தம் எரியுதோடி?—கண்களைப்
பார்க்க நடுக்குதடி!
குந்தம்வாள் ஈட்டி யெல்லாம் கூடவே
கொண்டு திரியுதடி!
வாயைப் பிளக்குதடி!—கையுறை
வாளும் உருவுதடி!
பேயைப் படைத்த பின்னே—இதனையும்
பிரமன் படைத்தானடி?
இடித்து முழக்குதடி!—தொண்டையும்
இரும்பாலே செய்ததோடி?
அடுத்து நெருங்காதேடி!—அதுமிக
ஆங்காரம் கொள்ளுதடி!’

இதைப்போலவே பாரசீகத்திலிருந்து பிட்ஸ்கொல்ட் ஆங்கி லத்தில் இயற்றிய ‘உமார் காயம்’ பாடலின் தமிழ்மொழிபெயர்ப் பிலும், அவர் வேண்டியவாறு நமது நாட்டின் மரபுக்கேற்ற உவமை கள் முதலியவற்றைக் கையாண்டு, தமிழ்நாட்டிலே, தமிழ்ப்படித்த தமிழனுக்குக் கவியின்கருத்தை விளக்கமுயலுகிறார்.

‘புலர்ந்து விடியும் பொழுதினிலே
பொய்கைக் கரையஞ் சோலையிலே
மலர்ந்த நல்ல மணம் வீசி
மகிழும் மலர்கள் ஆயிரமாம்
உலர்ந்து வாடிச் சேற்றினிலே
உதிரும் அவையும் ஆயிரமாம்
கலந்த உலக வாழ்வை இதில்
கண்ணாற் கண்டு தெளிவாயே.’

‘வெய்யிற் கேற்ற நிழலுண்டு;
 வீசும் தென்றற் காற்றுண்டு;
 கையிற் கம்பள் கவியுண்டு;
 கலசம் நிறைய மதுவுண்டு;
 தெய்வ கீதம் பலவுண்டு;
 தெரிந்து பாட நீயுமுண்டு;
 வையம் தரும்இவ் வனமன்றி
 வாழும் சொர்க்கம் வேறுண்டோ!’

‘பாரி போலக் கொடுத்தவரும்
 பணத்தைப் புதைத்து வைத்தவரும்
 தேரின் மண்ணாய்ப் போனதலாற்
 செம்பொன் னுன தறியோமே
 ஊரில் அவர்தம் உடலையெடுத்
 துரையும் நிறையும் காணரே
 ஓரும் உள்ளத் துண்மையிதை
 ஊன்றி நோக்கி யுணர்வாயே’

இவ்வாறு எத்தனையோ பாடல்கள். இவற்றின் எளிமையும் ஓசைநயமும் நன்கு பாராட்டத்தக்கவை. ஒமார் கையாமும் பிடீஸ்கொரல்டும் கம்பனையும் பாரியையும் அறியார்கள். அவர்கள் இருவரையும் தங்களுடைய பாடலிலே அவர்கள் பாடவில்லை; தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையால் அவர்கள் நமக்காகச் சேர்க்கப்பட்டவர்கள்.

இவ்வாறே எட்வின் ஆர்னல்ட் இயற்றிய “Light of Asia” அல்லது ஆசியஜோதி எனப்படும் புத்தர்பெருமான்வாழ்க்கையைக்கூறும் நூலில் வரும், “We are the voices of the wandering wind” என்று தொடங்கும் பாடலின் மொழிபெயர்ப்பும் நன்றாக அமைந்திருக்கிறது.

சித்தார்த்தன் யசோதரையின் அந்தப்புரத்திலிருக்கும்போது அங்குள்ள விணையின்மீது காற்று வீசியது. அப்பொழுது அவ் விணையிலிருந்து உண்டான ஒலி கூறுவதாகக் கவி கற்பனைசெய்கிறார்.

‘தேடும் இடங்களெல்லாம்—ஓய்வு
 தேடியும் காணாமல்
 ஓடி ஓடி அலையும்—காற்றின்
 ஒலியே நாக்களையா.
 ஆன்ற புலிவாழ்வும்—எண்ணில்
 அற்ப வாழ்வேயாம்.
 தோன்றும் ஒரு மூச்சாம்—புயலாம்
 சூறாவளியே யாம்.
 மாறி வருந்தயரால்—இன்ப
 வாழ்வே நமக்கில்லை.
 தேறும் அறிஞனே நீ—உண்மை
 தெரியக் கூறுகின்றோம்.
 அன்பிருக்கு மெனில்—அதிலும்
 அளவரியவொண்ணா
 இன்பம் எய்திடலாம்—ஐயம்
 யாதுமேயில்லை.
 துன்பச் சுழியினிலே—விழந்த
 சுழலும் உலகத்தை
 இன்பக் கரையேற்ற—நீயும்
 இரங்கிடவேண்டும்.
 கண்ணிலா உலகம்—இடறிக்
 கவிழ்ந்துவீழாமல்
 அண்ணலே எழுந்து—விரைவில்
 அருள வேண்டுகின்றோம்.’

புத்தபகவானுடைய வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த ‘புத்தர் அவ
 நாரம்’, ‘புத்தரும் ஏழைச்சிறுவனும்’, ‘கருணைக்கடல்’, ‘புத்தரும்
 மகனிழந்த தாயும்’ என்னும் நிகழ்ச்சிகளை மிகவும் எளிமையாகவும்
 இனிமையாகவும் பாடியிருக்கிறார்.

எளிமையும் இனிமையுமே இவருடைய பாடல்களில் எங்கும்
 காணப்படும் குணங்கள். ஆதலால் இவர் எழுதியுள்ள குழந்தைப்
 பாடல்கள் உண்மையாகவே குழந்தைகள் தாமாகவே படித்து
 இன்புறக்கூடியவை.

குழந்தைகளைப்பற்றிப் பாடினாலுமட்டும் அவை குழந்தை
 களுக்கேற்ற பாடல்களாகா. அப்பேர்ப்பட்ட பாடலுக்கு ஒர்

உதாரணமாக மக்டானல்ட் எழுதிய “Where did you come from, baby dear?” என்று தொடங்கும் பாடலின் மொழிபெயர்ப்பை பக்கமுறலாம்.

‘எங்கே யிருந்து வந்தாய் குழந்தாய்—அதை
யானும் அறிந்திடச் சொல் குழந்தாய்
எங்கும் நிறை வெளியில் இருந்தேன்—சற்றே
இங்கும் இருக்க வந்தேன் அம்மா.
நீல மலர் போலும் விழிகள்—எங்கு
நீ தேடிப் பெற்றாய் என் குழந்தாய்
ஞாலம் இதற்கு வரும் வழியில் வானம்
நன்கொடை தந்த திவை அம்மா’

இவ்வகையான பாடல்களைப் பெரியவர்களே அனுபவக்கமுடியும்.

சிறுகுழந்தையின்மீதுபோலவே, அவர் பூயின் நிறத்திலே, அதன் மணத்திலே, பறவையின் அழகிலே, அதன் குரலிலே, நிலவிலே, கடலிலே, ஓடும் நீரிலே, இயற்கையின்பக்கத்திலே முழுதும் ஈடுபட்டவர்.

‘மாணிக்க மூக்கழகும்—மரகத வர்ண வடிவழகும்
காணக்கண் ணயிரந்தான்—இரப்பினும் கண்டு முடிந்திடுமோ?’
என்று கிளியையும்,

‘எல்லை யறியரப் பெருங்கடலே—நீதான்
இரவும் உறக்காயோ, கடலே?
அல்லும் பகலும் அலைகடலே—உனக்கு
அலுப்பும் இலையோ கருங்கடலே?’

என்று கடலையும் பாடுவதை உதாரணங்களாகக் காட்டலாம்.

தமிழ் இலக்கியத்தின் சுவை தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையின் இரத்தத்திலே ஊறிக்கிடக்கிறது. ஒளவையையும் வள்ளுவரையும் கம்பினையும் பாரதியையும் பற்றி அவர் பாடியிருக்கிறார்.

‘ஒளவைக்கிழவி நம் கிழவி அமுதின் இனிய சொக்கிழவி
செவ்வை நெறிகள் பற்பலவும் தெரியக் காட்டும் பழக்கிழவி
கூழுக்காகக் கவிபாடும் கூனம் கிழவி—அவளுரையை
வாழும் வாழ்வில் ஒரு நாளும் மறவோம், மறவோம், மறவோமே!’

என்று ஒளவையையும்,

‘ஆரியம் நன்குணர்ந்தோன்—தமிழின் ஆழம் அளந்து கண்டோன்
 மாரி மழைபோலக்—கவியின் மழை பொழிந்திடுவோன்,
 இந்திர சாலமெல்லாம்—கவியில் இயற்றிக் காட்டிடுவோன்
 மந்திரச் சொல்லாலே—உள்ளம் மயக்கச் செய்திடுவோன்,
 அரக்கர் நெஞ்சறிவான்—முனிவர் அகமும் கண்டறிவான்
 குரக்கின் உள் அறிவான்—வேடர் குணமும் நன்கறிவான்,
 நாடகக் காட்சி யெல்லாம்—கவியில் நன்கு காட்டிடுவான்
 பாடகர் போற்றிடவே இனிய பண்கள் தந்திடுவான்.

என்று கம்பனையும் அவர் வியந்து பாடியிருக்கிறார்.

இவர் தேசபக்தியும் தெய்வபக்தியும் நிரம்பியவர். தேசக்
 கொடி முதலியவற்றையும், நம்நாட்டுத்தெய்வங்கள், ஏசு, புத்தர்
 முதலியோரையும் பாடியிருக்கிறார்.

சமூகத்தின் சீர்கேடான நிலையைக்கண்டு இவர் மனம் இளகிப்
 பாடிய பாடல்கள் பல. ‘கடிகாரம்’, ‘திண்டாதார் விண்ணப்பம்’,
 ‘திபாவளிப் பண்டிகை’, முதலிய சொந்தப்பாடல்களையும், ‘முதல்
 துயரம்’, ‘மூன்றுவிஷயங்கள்’, ‘குருட்டுப்பையன்’, ‘பெண்களின்
 உரிமை’ முதலிய மொழிபெயர்ப்புப்பாடல்களையும், இவர்
 இயற்றிய ‘நாஞ்சில்நாட்டு மருமக்கள்வழி மான்மியம்’, என்னும்
 நீண்ட பாடலையும் இதற்குச் சான்றாகக் காட்டலாம்.

நாடும், நாட்டுமக்களும், அகில உலகமும் இன்பமாக வாழ
 வேண்டும் என்பதே இவருடைய வாழ்த்து.

‘பாலவனம் சோலைவன மாகவேண்டும்
 பசுக்கிளிகள் அங்கிருந்து பாடவேண்டும்
 சாலிகளிற் பலதொழிலும் பெருகவேண்டும்
 சபைகளிலே தமிழெழுந்து முழக்கவேண்டும்
 பருவாழை பொய்யாது பெய்யவேண்டும்
 பயிர்களெல்லாம் செழித்தோங்கி வளரவேண்டும்
 தருமநெறி தவறாது தழைக்க வேண்டும்
 சாதிமதச் சண்டையெலாம் ஒழியவேண்டும்
 திருமகளும் கலைகளும் சிறக்கவேண்டும்
 தேசாபி மானமெங்கும் திகழவேண்டும்
 கருமமெலாம் நற்கரும மாகவேண்டும்
 காந்திமதி நின்னடிகள் வாழ்த்தினேனே.’

எழுத்தும் பேச்சும்

—:(0):—

[பண்டிதர். சீரு. கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள், B A. (Hons.) B. O. L.

விரிவுரையாளர்; அரசினர் ஆங்கில ஆசிரிய கலாசாலை, கொழும்பு.]

உலகில் வழங்கிவரும் எல்லாமொழிகளும் எழுத்துருவத்திலும் பேச்சுருவத்திலும் காணப்படுகின்றன. இந்த உருவங்களே ஒருவர் தமதுகருத்தைப் பிறர்க்கு வெளிப்படுத்தவும் பிறருடையகருத்தைத் தாம் அறியவும் உதவியாயிருப்பன. இத்துறையில் இவை ஒற்றுமையுடையனவாகக் காணப்பட்டாலும் மற்றைத்துறைகளில் இவை வெவ்வேறான வேறுபாடுடையனவாக அமைந்துள்ளிருக்கின்றன. எழுத்து ஒருமொழியின் ஒலிவடிவை வரிவடிவம் காட்டுகிறது. பேச்சோவெனின் ஒலிவடிவைமாதிரிப் புலப்படுத்துகிறது. இது, பேசப்படும் நேரத்திற்குமாதிரி உரியது; பேச்சைக்கேட்பவர்கள்மாதிரி அதனால் பயனடைவர். குறித்த சிலர்கேட்டபேச்சு எதிர்காலத்திற்கும் பிறர்க்கும் பயன்படவேண்டுமாயின், அஃது எழுத்துவடிவத்தையடையவேண்டும். ஏனெனில், எழுத்துவடிவமே ஒருமொழியின் இறந்தகாலத்தையும் நிகழ்காலத்தையும் 'எதிர்காலத்துக்குக் கொண்டிசெல்லும் ஆற்றலுடையது. இதனாலேயே அடிப்படையான வேறுபாடு எழுத்துவடிவத்துக்கும் பேச்சுவடிவத்துக்குமிடையில் உண்டாகிறது.

ஒருமொழிவழங்கும் பெருநிலப்பரப்பின் பலபிரிவுகளிலும் பலவிதமான தொழில்களைச் செய்துவாரும் மக்கள் தத்தம் சூழல், கல்வி, தொழில் முதலியவற்றிற்கேற்பப் பலப்பலவிதமான பேச்சுக்களையுடையவர்களாயிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூல்களிலே 'சேரிமொழி', 'குழுஉக்குறி' என்று குறிப்பிடப்பட்டனவற்றை ஈண்டு நாம் ரூபகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். இலக்கையில் வாரும் தமிழ்மக்களுக்கும் தென்னிந்தியத்தமிழ்மக்களுக்கும்மிடையிற் பேச்சுவழக்கில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

இலக்கையிலும், யாழ்ப்பாணத்தில் வழங்கும் பேச்சுத்தமிழுக்கும் மட்டக்களப்பிலுள்ளதற்கும் பல வேறுபாடுகள் உள. யாழ்ப்பாணத்தில் 'கஷ்டம்' என்பது குறிக்கும்பொருளை மட்டக்களப்பில் 'பொறுப்பு' என்பது உணர்த்தும். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பல ஊர்களில் ஓர் ஊரிலுள்ள சொல்லை இன்னொருரிலே காணமுடியாது. சில ஊர்களில் அகப்பை என்ற வழக்கப்படுவது, வேறு சில ஊர்களில் 'ஏப்பை' ஆகிறது; 'பணுவில்'

‘உமிழ்’ என வழங்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட பகுதி வழக்குக்களே எழுத்துக்கும் பேச்சுக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை, மேலும் மேலும் பெருக்குவன. இம்மாறுபாடுகள் ஏற்படுவது மொழிவளர்ச்சியின் கிளர்ச்சியைக்காட்டுமன்றிச் சிலர் கருதுவதுபோல மொழியின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாகாது.¹ மக்களைப் போலவே மொழிகளும் வளர்ந்துகொண்டுவருகின்றன. உலகிலுள்ள எல்லாமொழிகளிலும் எழுத்துவழக்கும் பேச்சுவழக்கும் தம்முள் வேறுபாடுடையனவாகவே காணப்படுகின்றன. சிலமொழிகளில் இவ்வேறுபாடு சிறிதாகவும் சிலவற்றிலே பெரிதாகவும் இருக்கும். இவ்வேறுபாடு மொழிகள்தோறும் ஏற்படுவதற்குக் காரணங்கள் மொழிகளின் அமைப்புமுறை, இலக்கணவரம்பு, இலக்கியவளம் முதலியன அல்ல. சுவாத்தியம், சூழல், வாழ்க்கைமுறை, மொழிவழக்கும் நிலப்பரப்பின் அளவு, போக்குவரவுவசதிகள், பிறமொழியாளரோடுகலக்கும் அளவு, அரசியல், வியாபாரம், புதியன காண்டல் முதலிய புறத்தொடர்புகளே. இவற்றினால் ஏற்படும் மாற்றங்கள் தோன்றாவிடின் மொழி வளர்ச்சியடையாது. வளர்ச்சியில்லையெனின் நாளடைவிலே சுருங்கிப் பேச்சுவழக்கற்றுப்போய்விடும். மற்று இம்மாற்றங்கள் அளவுக்குமிஞ்சிப் பல்கின், மொழி பல கிளைகளாகப் பிரியத்தொடங்கி விடும். ஆகவே மொழிவளர்ச்சியிலே கருத்துடையோர் இம்மாற்றங்களை முற்றும் எதிர்த்தல் பொருந்தாது. இக்காலத்தில் இம்மாற்றங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பாட்டுப்பெட்டியும், வாணொலியும் மிக்க உதவிசெய்கின்றன. எனினும், இவற்றை அளவுபடுத்தி ஒருமொழிக்கு உறுதியையும், அழகையும் கொடுப்பது இலக்கியப்பண்பும், மொழிமரபும் கலந்தொளிரும் எழுத்து வழக்கேயாகும். பேச்சுவழக்குக் கட்டுப்பாடற்றது; முயற்சிச்சுருக்கம் காலச்சுருக்கம் காரணமாக வேறுபாடடைவது. இவ்வேறுபாட்டை எப்பொழுதும் குறைத்துக்கொண்டுவருவது எழுத்துவழக்குத்தான் என்பது அறிஞர்கண்ட முடிபாகும்.

ஆகவே, எழுதுவதுபோற் பேசுவது பொருத்தமற்றதென்பது புலனாகிறது. இதுபோன்றே பேசுவதுபோல் எழுதுவதும் பொருத்தமற்றதே. இந்த உண்மையை உணராது இவ் விருவழிக்கையும் ஒன்றக்கூழாயல்வது அறிவின் பாற்பட்டதன்று.

இக்காலத்துப் பிராயணவசதிகளும், வாணொலியும், பேசும்படங்களும் வெவ்வேறிடங்களிலுள்ள மக்களுடைய பேச்சுக்களிற்காணப்படும் வேறுபாடுகளை நீக்குவதற்குப் பேருதவிசெய்கின்றன. சொற்களைச் சொற்றொடர்களை

¹ English in the future—page 23—Nelson.

மாத்திரமன்றி, ஒருவர்பேசும்மாதிரி, அவருடைய உச்சரிப்புமுதலியவற்றையும் நாம் அறிந்துகொள்வதற்கு வானொலியும் பாட்டுப்பெட்டியும் இப்பொழுது துணைபுரிகின்றன. எதிர்காலத்தில் ஒலிவடிவத்திலே நாம் நூல்களைக் கற்குர்ப்படி ஏற்படலாம். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படும்வரையும் எழுத்துவழக்கின் முதன்மையும், பேச்சுவழக்கினை அது பாதிக்கும் அளவும் குறையாது சிறந்தேலிளங்கும். நாடகநூல்களில் மக்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசுவதுபோல் எழுதப்பட்டவற்றை நாம் படிக்கிறோம். அப்பேச்சுக்களின் போக்கு, வழக்குகள் முதலியனவே நம்மை மகிழ்ச்செய்கின்றன. ஆனால் அவற்றைப்போல் நாம் பேசவேண்டுமென்று விரும்புவது மில்லை, முயல்வதுமில்லை.

நாடோறும் எளிமையாக நாம் பேசும்பொழுது பேச்சின் நடையைக் கருதாது, நமதுகருத்தைமாத்திரம் நன்கு புலப்படுத்தமுயல்கிறோம். ஆனால், ஒருமேடையில் ஏறி ஒரு சொற்பொழிவுநிகழ்த்தும்பொழுது நம் வீட்டுப்பேச்சு எங்கேயோ போய்விடுகிறது. புதுமுறையில் திருத்தமாக (எழுதுவதுபோல்) பேசுகிறோம். வீட்டுப்பேச்சைப் பேசினால் அதனைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் சபையார் கொல்லென்று நகைத்துவிடுவார்கள். ஒருசபையிலே பேசும்படி கேட்டால் வீட்டிலே நன்றாக வம்பளக்கிறவர்களும் 'முடியாது' என்று கூறுகின்றார்கள். காரணம் யாது? மேடைப்பேச்சுக்குப் பயிற்சியும் மொழியறிவும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதுதான்.

மேடைப்பேச்சுக்கே இவ்வளவு பழக்கம் வேண்டியிருக்கிறதெனின் எழுத்துக்கு எவ்வளவு முயற்சியும் பயிற்சியும் மொழியறிவும் தேவைப்படும்! ஒருகாட்டிலுள்ள மக்களுள் ஊமையர்கள் தவிர்ந்த மற்றவர்களெல்லோரும் பேசித்தான் தம் வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்கள். ஆனால் இவர்களிற் பலருக்கு எழுதத்தெரியாமலிருக்கிறது. ஒருசிலரே எழுத்தாளர்களாக விளங்குகிறார்கள். இச்சிலரும் பன்னாட்பயிற்சியினாலேயே இவ்வாற்றலைப் பெறுகிறார்கள். இப்பயிற்சியுடன் மாத்திரமின்றிற் போதாது. பழைய எழுத்தாளர்களோடு-அவர்களுடைய நூல்களோடு-பழகியுயிருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டுதகைகளிலும் நிரம்பாதவர்களே சாதாரணமாகப் பேசுவது போல் எழுதவேண்டும் என்று வாதிப்பவர்கள். நிற்க,

இக்காலத்திலே நயிழெழுத்தாளர்பலரிடம் காணப்படும் குறைகள் பல்காற் பயிற்சிக்குறையும் பழைய எழுத்தாளர்களோடு நன்கு பழகிக்கொள்ளாமையுமே. சில பத்திரிகைகளுக்கு இரண்டொருவிஷயத்தை அனுப்பி வெளிப்படுத்திவிட்டுத் தாமும் சிறந்த எழுத்தாளர் என்று சிலர் எழுத்தாளர்

மாகாடுகளுக்கு விஜயம்செய்கின்றனர். எழுத்தாளர்மாகாட்டில் பேசும் பேரெழுத்தாளர்கள் சிலர் 'பழமையைத் திரும்பிப்பார்த்தார் கல்லாய்ப் போய்விடுவீர்கள்' என்று புத்திபுகட்டுகிறார்கள்.

சித்திரம் தீட்டல், வீணையிங்கல் இசைப்பாட்டுக்களைப்பாடல்போல, நூல்களை இயற்றுதலும் ஒருகலையே. கலைகளை முறையாகக் கற்றுப்பயிலாமலே கலைஞானிகளாகிவிடமுடியாது. இதனாலேயே, 'எழுதியெழுதிப் பயிலாமலே எழுத்தாளர்களாகமுடியாது' என்று மேனாட்டறிஞரும் கூறுகின்றனர். ¹

ஒவ்வொருமொழியிலும் சிறந்துவிளங்கும் இலக்கியங்களைச்செய்தவர்களெல்லாரும் சிறந்த எழுத்தாளர்களே. இந்த இலக்கியங்கள் பாட்டுவடிவத்திலும் உரைவடிவத்திலும் காணப்படுகின்றன. எல்லாமொழிகளிலும் தொடக்கத்திற் பாட்டுவடிவத்தில் இலக்கியங்களை எழுதினார்கள். காலஞ்செல்லச்செல்ல உரைவடிவத்திலும் எழுதத்தொடங்கினார்கள். இக்காலத்தில் உரைநூல்களே பல்கிவருகின்றன. இலக்கியங்களை இக்காலத்தில் ஆக்குபவர்கள் அவற்றை முற்காலத்திற்செய்தவர்களைப்பற்றியும் அவர்களுடைய ஆற்றிறங்களைப்பற்றியும் நன்கு அறிந்திருத்தல்வேண்டுமன்றோ. சிறந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களாவதற்கு முயல்பவர்கள் பழைய தமிழ் எழுத்தாளர்களுடைய இலக்கியங்களை நன்குபடித்துப் போதிய பழக்கமுள்ளவர்களாக இருத்தல் இன்றியமையாதது. பழைய இலக்கியங்களுடன் நன்குபழகுதல் புதியனகாண்டற்கும், புத்தப்புதிய கருத்துக்களைக் கொள்வதற்கும் உதவியாயிருக்கும். ²

இக்காலத்தில் நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாக வளர்ந்துவரும் உரைநடையில் இலக்கியங்களை ஆக்குபவர்கள் பலர் தம்மிடத்துக் காணப்படும் பயிற்சிக்குறையும், இலக்கியப்பழக்கக்குறையும் ஆகிய இருகுறையையும் நீக்கியபின் இலக்கியங்களை எழுதுவார்களாயின், அவை எக்காலமும் பயன்படும் இலக்கியங்களாக இருக்கும் என்று கூறவேண்டிய தில்லை: இவர்களும் பழைய எழுத்தாளர்களோடு - இலக்கிய ஆசிரியர்களோடு சேர்த்துப் போற்றப்படுவார்கள்.

¹ Art of writing. Lecture II—QUILLER COUGH.

² 'The more extensive, therefore, your acquaintance is with the works of those who have excelled, the more extension will be your powers of invention, the more original will be your conceptions'.—

திருவையாற்றிலுள்ள

தஞ்சை நாயக்கமன்னரது

கல்வெட்டுக்கள்

[திருவாளர். வை. சுந்தரேசுவாண்டையாரவர்கள், திருவையாறு.]

சோழநாட்டுத் தஞ்சாவூரில் நாயக்கராட்சியை நிறுவினவர் சேவப்ப நாயக்கர் ஆவர். இவரது அருமை மகனார் அச்சுதப்பநாயக்கர். இவருக்குச் சேவப்ப அச்சுதன் என்றும் பெயர் உண்டு. இதற்குச் சேவப்பநாயக்கர் மகனார் அச்சுதப்பர் என்பது பொருள். இம் மன்னரது கல்வெட்டுக்கள் திருவையாற்றில் இரண்டு உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று பூசப்படித்துறை மண்டபத்தின் அடிப்பாகத்தில் வடமொழிலியில் கி. பி. 1518 இல் பொறிக்கப்பெற்றதாகும். இதைக் கல்வெட்டுத்துறையாளர் படியெடுத்துச் சென்றுள்ளனர். அதன் சுருக்கம் 1924ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டறிக்கையில் (Inscription Number 426) குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. அம்மன்னர் திருவரங்கம் பெரியகோயிலுக்குப் பல நிபந்தங்கள் அளித்துள்ளனர்; இரண்டாய்ப்பம் புகுத்தனர்; உடைப்பெடுத்துச்சென்ற காவிரிக்கு அணைகட்டு வித்தனர்; பூசப்படித்துறையின் படிக்கட்டெடுத்து அதற்குக் கல்யாண ஸீந்து என்று பெயரிட்டுள்ளனர்; என்னும் செய்திகள் அறியக்கிடக்கின்றன.

மற்றொரு கல்வெட்டு ஐயாறப்பர் திருக்கோயில் மேலக்கோபுரவாசலின் (உள்பக்கத்து) சிழக்கு, தெற்குப் பாகங்களில் பொறிக்கப்பெற்றிருப்பதாகும். இக்கல்வெட்டால் ஐயாறப்பர்கோயிலின் மேலக்கோபுரமும், மூன்றாம் பிராகாரத்தில் தெற்குக்கோபுரமும், உள்பிராகாரமும், திருநடமாளிகைப்பத்தியும், ஐந்தாம் பிராகாரத்தில் தெற்குவாசலில் சூரியபுட்கரணிமான திருக்குளமும் இம்மன்னரைக் கட்டப்பெற்றுள்ளவை என்று அறிகின்றோம்.

இத்திருப்பணிகளை முன்னின்று நடத்தியவர் ஆனையப்பிள்ளையும் அவர் தம்பி வைத்தியநாதரும் ஆவர். இவர்கள் தஞ்சாவூர் ஐயன்வாசலருகில் இருந்தவர்கள். (“இதற்குக் தருமமாய் இருக்கிற மருதுடை ஆனையப்பிள்ளை கண்ணியமாக முடிந்த புண்ணியம்” என்னும் கல்வெட்டுப்பகுதியால்) மருதூர் என்பது இவ்வானையப்பிள்ளையின் பிறப்பகம் என்பது விளங்கும்.

திருவண்ணாமலைக்கோபுரக் கல்வெட்டிலும் இவர் பெயர் காணப்படுகிறது. “திருவையாறு பஞ்சநதீசுவரசுவாயிகோயிலுக்குக் காணிகாவல் போற்றி” என்னும் கல்வெட்டுப்பகுதியால் இவ்வானையப்பிள்ளையும் அவர் தம்பி வைத்தியநாதரும் அச்சுதப்பநாயக்கர்காலத்திற் சில திருக்கோயில்களைக் கண்காணித்துவந்தவர்கள் என்பது பெறப்படும்.

இக்கல்வெட்டால் அச்சுதப்பருக்கு அச்சுத விசய சுவநாயக்கர் என்ற வேறுபெயர் உண்டென்றும் விளங்குகிறது. இவருக்கும் இவருடைய தேவியார் முர்த்தீமாம்பாளுக்கும் படிமங்கள் இம்மேலக்கோபுரத்தில் நிறுவப் பெற்றுள்ளன. அந்தோ! இப்படிமங்கள் சிதைவுற்றநிலையில் இன்றும் உள்ளன. சமயக்கோட்பாட்டிற் பொதுநொக்குடைய இம் மன்னர்பெருத்தகையாரின்படிமம் சிதைக்கப்பட்டிருப்பினும், இவரால் செயலிக்கப்பெற்ற திருப்பணிகள் அனைத்தும் பழுதற்றநிலையில் இன்றும் உள்ளன. அவைகள் இவ்வேந்தர்பெருமானின் புகழூடம்பாய் என்றும் நிலைபேறுடையனவாய் விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இக்கல்வெட்டு இதுகாறும் எவர்களுடைய கண்ணுக்கும் புலப்படா திருத்தது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குமுன்னர் இதைப் படித்தறிய விரும்பும்தேன்; எனினும் கோபுரத்தில் மிகவும் உயரத்தில் இருந்தமையால் முழுதும் படித்தறிய என்ஞால் இயலாதுபோயிற்று. நண்பர்களால் எனி முதலிய சாதனங்கள்பெற்று, இதை ஒருவாறு படித்துப் பிரதியெடுத்து இப்பொழுது வெளியிடலானேன். இக்கல்வெட்டைப் படித்தறிதற்கு எனி முதலியவைகளைக் கொடுத்து உதவிபுரிந்தவர்திறத்துப் பெரிதும் நன்றிபாராட்டுகின்றேன். தஞ்சை நாயக்கமன்னர்களைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்புகுவார்க்கு இக்கல்வெட்டுப் பயன்படும்.

இளிக் கல்வெட்டு வருமாறு:—

வரீ

(1) ஐகலியுகம்-சாநஉ? இதன்மேல் செல்லாநின்ற

(2) இசுவரவரு சித்திரைமரீ கந தஞ்சாவூர் அச்சுதவிசைய ஈசுவ நாயக்கர், அய்யன் வாசல் சமீபித்திருத்துடை ஆணையப்பிள்ளை அவர் தம்பி

(3) வயித்தியநாத அண்ணன்கள் இவர்கள் திருவையாறு பஞ்ச நதீசுவரசுவாமி கோவிலுக்கு காணி.....காவல் போற்றி,

(4) பண்டாரம் மாளிகைகூறு இது வருஷம் ஒன்றுக்கு மாதம் ஆறு இதற்கு நிறுவாகம் ஒன்று. கோவில்.....பிராப்தியும்.....

(5) யும் மூன்றும் முற்றும் உடையர். இதற்கு நிறுவாகம் இரண்டு ஐஞ. இவ்வகைத்தானமும் உடையாராய் கோவில் தானம் நிறுவாகம் எட்டி டில் மூன்று நிறுவி இதற்கு

* ஆண்டில் ஐயம் உளது; நல்ல கல்விற் சரிபான முறையிற் பொறிக்கப் படாமையே காரணம். மேற்குறித்த ஆண்டை ஒட்டி, திலகிதாவரு சகுளாகு என்று குறிப்பிடப்பெற்றது. விளக்கவில்லை.

(6) த்தருமமாய் இருக்கிற மருதுடை ஆணையப்பயிள்ளை த்தருமமாக முடிந்த புண்ணியம். அஞ்சாம் பிராகாரத்தில் இந்த மேலைக்

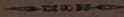
(7) கோபுரமும் மூன்றும் பிறகாரத்தில் தெற்கு கோபுரமும், உள்ள பிறகாரமும் திருகடமாளிகைப் பத்தியும் அஞ்சாம் பிறகாரத்தில் தெற்கு வாசலில்

(8) சூரிய புட்காணியான திருக்குளமும் சுவாமிகளுக்கு அட்டயெந்த மும் தூவி பிற்குடைகளஞ்சியும் கோமுத்தான.....களுக்கு

(9) இத்தத்தன்மம் உள்ள காலமும் சந்திரா தித்தவரைக்கும் பஞ்ச கதீசவரசுவாமி திறுபை உடைத்தாய் புத்திர பவுத்திர பரம்பரையாய்

(10) சகீவியாக இருக்கத் திருவிளம்.

மதிப்புரை

ஸாயிபாபாபுராணம்:— இயற்றியவர்: மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலையாசிரியர் திருவாளர் ச. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள். பிரசுரித்தோர்: சென்னை அகில இந்திய ஸாயிஸமாஜத்தார். விலை: அணா நான்கு. கிடைக்குமிடம்: அகில இந்திய ஸாயிஸமாஜம், மயிலாப்பூர், சென்னை.

ஸாயிபாபா என்பவர் இருபத்தெட்டாண்டுகளுக்குமுன் வட இந்தியாவில் விளங்கிய ஒரு பெரியாராவர். நாடு மொழி சாதி சமயங்களால் வேறுபாடுடையான எல்லாமக்களாலும் நன்கு மதிக்கப்பட்ட இவர் வரலாறுகூறும் இப்புராணம், சுருக்கமும் விளக்கமும் இனிமையும்பயின்ற தூயதமிழ்ச்செய்யுள்களாலானது; செய்யுட்பொருள்கள் நன்கு புலப்படும்படி வரைந்த பொழிப்புரையுடன்கூடியது. இந்நூலாசிரியரான திரு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்களது கவித்துவத்தை அவ்வப்போது துனித்துணர்ந்துவரும் செந்தமிழ்நேயர்களுக்கு இந்நூலமைதிபற்றி விரிப்பது மிகையாகும்.

சேக்கிழார்:— 'தொண்டர் தம்பெருமை சொல்லவும் அரிதே' என்பார். அதனைப் பல்வகைச் சுவையும் திலவுமாறு திருத்தொண்டர்புராணம் (பெரியபுராணம்) என்னும் பராகாவிமமாகச் செய்து தவவுதலால் உலகம் 'தொண்டர் சீர்பரவுவார்' என்று சிறப்புப்பெயராத் பாராட்டும் பெருமைபெற்றவர் சேக்கிழாரென்னும் செந்நாப்புலவராவார். இவர், அளப்பரிய தமிழ்ப்புலமையோடு பல சமய நூலறிவும் அரசியலறிவும் ஒருங்குவாய்க்கப்பெற்றவர்; சோழர்களுள் இசண்டாங்குலோத்துங்கனென்னும் வேந்தர்பெருமானால் நன்குமதிக்கப்பெற்ற மதியமைச்சர் தலைவராக விளங்கியவர். இவருடைய ஊரும் பேரும் மரபும் மாண்பும் அறிவும் ஆற்றலும் காலமும் சரிதமும் இவர் பெரியபுராணமியற்றியவரலாறும் ஆகிய விவரமெல்லாம் விளங்கும்படி பெரியபுராணத்துக்காணப்படும் அகச்சான்றுகளும் கல்வெட்டு முதலிய புறச்சான்றுகளும் கொண்டு, சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டையுயர்நிலைப்பள்ளித் தலைமைத்தமிழாசிரியர் திருவாளர் வித்வான் மா. இராசமாணிக்கம் (B.O.L., L.T., M.O.L.) அவர்களால் விரித்தெழுதி அச்சிட்டுவெளியிடப்பட்ட சேக்கிழார் என்னும் தலைப்புடைய ஆராய்ச்சிநூலாகிய இது, கலாசாலைகளில் உயர்வகுப்புக்களிற்பயிலும் மாணவர்க்குப் பாடமாக வைக்கத்தக்கது. இதனால், சேக்கிழார்வரலாறேயன்றி அவர் காலத்துத் தமிழரசர்வரலாறும் தமிழின் நிலையும் சைவமுதலிய சமயங்களின் அமைதியும் இறைவழிபாடும் அடியார்வழிபாடும் ஆலயங்களின் அமைப்புமுறையும் பிறவும் அறியலாகும். இதனை ஆக்கியோர்க்கு மேலும் இத்தகைய பல ஆராய்ச்சிநூல்களை எழுதிவெளியிட ஊக்கமிதுமாறு தமிழ்மக்கள் இதனை ஆதரிப்பார்களாக. இதனால் ஆங்காங்கு, திருமங்கை ஆழ்வார், புழல் கோட்டம், பரளி இருந்தது, களவியல் உரை: என்பனவாதியாக இலக்கணமாபொடு மாறுபடப் பிரித்துப் பதிக்கப்பட்டனவும், ராஜராஜேஸ்வரம் பாதாளீஸ்வரம் தேவாசிரியன் என்பன ஆதியாகக் காணப்படும் எழுத்துப்பிழைகளும், மண்ணீக்கோடு—கோபுரங்கள் என நூல்வழக்கொடு மாறுபடவரைந்த விளக்கமும், 'மருத்தொண்டை ஆய்ச்சியர்குழ் குன்றைநகர்குலகலி' எனப் பிழைபடப் பதிக்கப்பட்ட அறுவாதமும் பிறவும் ஏற்றபெற்றி திருத்திக்கொள்ளப்படுமென்று நம்புகிறோம். இதன் விளை ரூபா இரண்டு. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.